

гори. (Глед. кар. № 1.) Има я изъ непристъпнитъ горски гжстаци на Родопитъ, Рила, Пиринъ, Стара-планина; има я и изъ горитъ въ планинитъ на Македония.

Мечката е тежко трмаво животно.

(Улавяни сж мечки изъ Родопитъ до 350 кгр. на тежина и 2—2.5 м. на дължина). Краката ѝ сж кжси, дебели. Мечката стъпва на цълото си стъпало, затова още по вече изглежда тежко и трмаво животно.

Мечката има голъма глава съ гжста, рунтава козина. Цвътътъ на космитъ е ржждиво червенъ. Въ по-старитъ мечки, цвътътъ става по-тъменъ до черенъ или изсивява.

Освенъ изъ нашитъ гори и планини, обикновенната мечка се срѣща изъ горитъ въ Британия. Пиринейския полуостровъ, Карпатитъ и на всѣкжде изъ Европейскитъ планини. Но напоследъкъ, изъ много отъ тѣзи мѣста, мечкитъ сж прогонени.

Изобщо мечки има по всички кжтове на земното кжлбо. Така напр. мечки има въ Кавказъ, Азия, хималаитъ, Сибиръ, до крайния изтокъ — Китай и Япония.

Въ сев. Америка има особенни черни и сиви мечки, а къмъ полярнитъ страни живѣе бѣлата мечка, за които следъ малко ще ви разкажа.

Нашата ржждиво червена, обикновенна мечка, тази която разиграватъ мечкаритъ, живѣе изъ нашитъ гори отъ незапомнени времена. А още по-рано, въ предисторическо време, изъ пещеритъ на България и цѣлия Балкански полуостровъ се е ширила голъмата пещерна мечка. Пещерния човѣкъ е влизалъ въ кървави борби съ тази кървожадна мечка, за да я прогони изъ пещеритъ и се настани въ нейното леговище.

Днесъ мечкитъ живѣятъ въ най-различни области и условия: на северъ—изъ обширнитъ лесове—тайги; изъ Азия—отъ върховетъ на високитъ планини, до широкитъ открити полета.

Въ Кавказъ и Хималаитъ мечкитъ сж сжщински планински животни—могатъ да се катератъ по най-стръмнитъ скали. За това много имъ помагатъ дългитъ и здрави нокти.